

**Bruxelles, 22 septembrie 2025
(OR. en)**

13093/25

**ENV 871
CLIMA 356
FORETS 73
AGRI 437
DELECT 136**

NOTĂ DE ÎNSOȚIRE

Sursă:	Secretara Generală a Comisiei Europene, sub semnătura dnei Martine DEPREZ, Directoare
Data primirii:	19 septembrie 2025
Destinatar:	Dna Thérèse BLANCHET, Secretară Generală a Consiliului Uniunii Europene
Nr. doc. Csie:	C(2025) 6310 final
Subiect:	REGULAMENTUL DELEGAT (UE) .../... AL COMISIEI din 19.9.2025 de completare a Regulamentului (UE) 2024/1991 al Parlamentului European și al Consiliului prin stabilirea unei metode științifice de monitorizare a diversității polenizatorilor și a populațiilor de polenizatori

În anexă, se pune la dispoziția delegațiilor documentul C(2025) 6310 final.

Anexă: C(2025) 6310 final

COMISIA
EUROPEANĂ

Bruxelles, 19.9.2025
C(2025) 6310 final

REGULAMENTUL DELEGAT (UE) .../... AL COMISIEI

din 19.9.2025

**de completare a Regulamentului (UE) 2024/1991 al Parlamentului European și al
Consiliului prin stabilirea unei metode științifice de monitorizare a diversității
polenizatorilor și a populațiilor de polenizatori**

(Text cu relevanță pentru SEE)

EXPUNERE DE MOTIVE

1. CONTEXTUL ACTULUI DELEGAT

1.1. Context general și obiective

Polenizatorii sunt esențiali pentru bunăstarea și securitatea noastră alimentară, precum și pentru supraviețuirea naturii. Aceștia ajută plantele să se reproducă, transferând polenul de la părțile masculine la cele feminine ale florilor, ceea ce permite fertilizarea. Acest serviciu de polenizare sprijină zi și noapte aproximativ patru din cinci specii de culturi și plante sălbatice cu flori în Europa. În Europa, polenizatorii sunt în principal insecte, cum ar fi albinele, muștele, fluturii și moliile.

În Uniunea Europeană, numărul polenizatorilor a scăzut dramatic în ultimele decenii. Pentru una din trei specii de albine, sirfide și fluturi, populațiile sunt în declin. Una din zece specii de albine și de fluturi și una din trei specii de sirfide sunt în pericol de dispariție. Declinul polenizatorilor sălbatici a generat în întreaga societate apeluri alarmante pentru o acțiune decisivă de combatere a cauzelor declinului, cum ar fi inițiativa cetățenească europeană „Salvați albinele și fermierii”, care a colectat peste un milion de declarații de susținere. Oamenii de știință au avertizat că, fără polenizatori, multe specii de plante ar fi în declin și, în cele din urmă, ar dispărea împreună cu organismele care depind de ele. Acest lucru ar avea consecințe ecologice, sociale și economice ample.

Pentru a aborda această provocare, Comisia a lansat Inițiativa UE privind polenizatorii în 2018 și Noul pact pentru polenizatori¹ în 2023, menite să îi consolideze acțiunile. Adoptarea Regulamentului privind restaurarea naturii în 2024² a consacrat ambiția Noului pact pentru polenizatori într-un obiectiv obligatoriu din punct de vedere juridic.

În temeiul Regulamentului privind restaurarea naturii, statele membre trebuie să îmbunătățească diversitatea polenizatorilor și să inverseze declinul populațiilor de polenizatori cel târziu până în 2030 și, ulterior, să înregistreze o tendință crescătoare a populațiilor de polenizatori, măsurată cel puțin o dată la șase ani începând din 2030, până la atingerea unor niveluri satisfăcătoare.

Regulamentul privind restaurarea naturii prevede, de asemenea, că statele membre trebuie să monitorizeze abundența și diversitatea polenizatorilor utilizând o metodă științifică. Regulamentul împuternicește Comisia să adopte acte delegate pentru a stabili o astfel de metodă („metoda de monitorizare”). Metoda de monitorizare trebuie să ofere o abordare standardizată pentru colectarea de date anuale privind abundența și diversitatea speciilor de polenizatori în toate ecosistemele. Atunci când implementează metoda, statele membre trebuie să se asigure că monitorizarea se desfășoară într-un număr suficient de puncte pentru a fi asigurată reprezentativitatea pentru întregul lor teritoriu. Metoda de monitorizare trebuie să ofere, de asemenea, o abordare standardizată pentru evaluarea tendințelor populației de polenizatori și a eficacității măsurilor de restaurare din planurile naționale de restaurare, pe baza datelor colectate.

1.2. Contextul juridic

Prezentul regulament delegat se bazează pe articolul 10 alineatul (2) din Regulamentul privind restaurarea naturii, care împuternicește Comisia să stabilească și să actualizeze o metodă științifică pentru monitorizarea diversității polenizatorilor și a populațiilor de polenizatori. Această metodă de monitorizare va sta la baza evaluării progreselor înregistrate de statele membre în direcția îndeplinirii obiectivelor stabilite la articolul 10 alineatul (1) din

¹ [COM/2023/35 final](#).

² [Regulamentul \(UE\) 2024/1991](#).

Regulamentul privind restaurarea naturii pentru a îmbunătăți diversitatea polenizatorilor și a inversa declinul populațiilor de polenizatori cel târziu până în 2030 și, ulterior, pentru a înregistra o tendință crescătoare a populațiilor de polenizatori, măsurată cel puțin o dată la șase ani începând din 2030, până la atingerea unor niveluri satisfăcătoare.

Regulamentul delegat respectă principiul proporționalității, deoarece nu depășește ceea ce este necesar pentru atingerea obiectivului de stabilire a unei metode științifice standardizate pentru monitorizarea diversității polenizatorilor și a populațiilor de polenizatori, astfel cum se detaliază în secțiunea următoare.

1.3. Principiile și metodele științifice care stau la baza regulamentului delegat

1.3.1. Baza științifică și tehnică

Începând din 2019, Comisia a sprijinit dezvoltarea unei baze științifice solide pentru un sistem al UE de monitorizare a polenizatorilor eficient din punctul de vedere al costurilor (EU-PoMS) prin intermediul proiectului STING³. Sub coordonarea Centrului Comun de Cercetare (JRC) al Comisiei, proiectul a reunit experți cu înaltă calificare, inclusiv în domeniul biologiei polenizatorilor, al studiilor pe teren privind biodiversitatea și al statisticilor ecologice, cu scopul de a dezvolta opțiuni științifice și tehnice pentru EU-PoMS. Aceste opțiuni au făcut obiectul unor proiecte-pilot și au fost testate pe teren în cadrul proiectului SPRING⁴. Rezultatele STING au fost publicate sub forma a două rapoarte tehnice ale JRC, primul raport STING din 2021⁵ și al doilea raport STING din 2024⁶, care oferă baza de ultimă generație pentru metoda de monitorizare prevăzută în prezentul regulament delegat.

1.3.2. Abordare generală

Regulamentul delegat stabilește o metodă de monitorizare care oferă o abordare standardizată pentru colectarea de date anuale privind abundența și diversitatea speciilor de polenizatori în toate ecosistemele, precum și pentru evaluarea tendințelor populației de polenizatori și a eficacității măsurilor de restaurare adoptate de statele membre, astfel cum se prevede la articolul 10 alineatul (3) din Regulamentul privind restaurarea naturii.

Metoda stabilește un sistem robust de indicatori pentru măsurarea modificărilor populațiilor de polenizatori, compus (i) dintr-un indicator privind polenizatorii comuni pentru evaluarea tendințelor în ceea ce privește abundența și diversitatea speciilor comune de polenizatori din fiecare stat membru și (ii) dintr-un indicator privind bogăția speciilor de polenizatori pentru evaluarea tendințelor numărului total de specii de polenizatori (comune și rare) observate într-un stat membru.

Indicatorul privind polenizatorii comuni este compus din indicatori stabiliți pentru evaluarea abundenței speciilor (indicele generalizat al abundenței - *generalised abundance index*) și a diversității speciilor (indicele diversității Shannon-Wiener). Având în vedere că în majoritatea

³ [Science and Technology for Pollinating Insects \(STING\) \[Știință și tehnologie pentru insectele polenizatoare \(STING\)\] și Science and Technology for Pollinating Insects Plus \(STING+\) \[Știință și tehnologie pentru insectele polenizatoare Plus \(STING+\)\]](#).

⁴ [Îmbunătățirea refacerii polenizatorilor prin indicatori și monitorizare](#).

⁵ Potts, S., Dauber, J., Hochkirch, A., Oteman, B., Roy, D., Ahnre, K., Biesmeijer, K., Breeze, T., Carvell, C., Ferreira, C., Fitzpatrick, Ú., Isaac, N., Kuussaari, M., Ljubomirov, T., Maes, J., Ngo, H., Pardo, A., Polce, C., Quaranta, M., Settele, J., Sorg, M., Ștefănescu, C. și Vujic, A. (2020): Propunere pentru un sistem al UE de monitorizare a polenizatorilor, [JRC122225](#).

⁶ Potts, S.G., Bartomeus, I., Biesmeijer, K., Breeze, T., Casino, A., Dauber, J., Dieker, P., Hochkirch, A., Høye, T., Isaac, N., Kleijn, D., Laikre, L., Mandelik, Y., Montagna, M., Montero Castaño, A., Öckinger, E., Oteman, B., Pardo Valle, A., Polce, C., Povellato, A., Quaranta, M., Roy, D., Schweiger, O., Settele, J., Ståhls-Mäkelä, G., Tamborra, M., Troost, G., Van Der Wal, R., Vujić, A. și Zhang, J. (2024): Propunere revizuită pentru un sistem al UE de monitorizare a polenizatorilor, [JRC138660](#).

punctelor de monitorizare nu se vor înregistra specii rare de polenizatori, acești indicatori nu sunt adecvați pentru acoperirea speciilor rare de polenizatori. Speciile rare vor fi abordate, împreună cu speciile comune de polenizatori, prin stabilirea numărului total de specii polenizatoare înregistrate anual în fiecare stat membru (indicatorul privind bogăția speciilor).

Pentru a asigura cantitatea și calitatea adecvate ale datelor pentru calcularea indicatorului privind polenizatorii comuni și a indicatorului privind bogăția speciilor de polenizatori, metoda de monitorizare stabilește o abordare solidă din punct de vedere științific și eficientă din punctul de vedere al costurilor pentru colectarea datelor privind abundența și diversitatea speciilor de polenizatori. Principalele caracteristici ale acestei abordări sunt selectarea punctelor de monitorizare prin eșantionare aleatorie stratificată, parcurgerea de transecte și utilizarea de capcane luminoase pentru speciile comune, precum și vizite specifice pe teren pentru speciile rare.

Metoda de colectare a datelor și abordarea în materie de evaluare care conduce la calcularea indicatorilor formează un pachet metodologic coerent. Acest pachet asigură un echilibru între volumul de date necesar pentru a construi indicatori solizi și fiabili, un număr minim de puncte de monitorizare și efortul de colectare a datelor necesar în fiecare punct. Selectarea punctelor de monitorizare pe baza eșantionării aleatorii stratificate este o caracteristică esențială a acestei coerențe metodologice.

1.3.3. Specii vizate

În Europa, plantele cu flori sunt polenizate de o gamă largă de grupuri taxonomice de insecte, cum ar fi albinele, sirfidele și alte muște, fluturi, molii, viespi, tizanoptere și gândaci. Deși, în principiu, monitorizarea polenizatorilor ar trebui să includă toate grupurile, capacitățile disponibile în prezent justifică limitarea domeniului de aplicare al monitorizării la albine, sirfide, fluturi și molii (cu excepția micro-moliilor). Scopul este de a permite statelor membre să pună în aplicare în mod eficace metoda de monitorizare și să consolideze treptat capacitatea de monitorizare a altor grupuri în mod eficient. Cele patru grupuri selectate cuprind polenizatori care joacă o gamă largă de roluri specifice în ecosistemele agricole și forestiere, precum și în alte ecosisteme (inclusiv ecosistemele urbane și ecosistemele naturale negestionate, altele decât pădurile), prin polenizarea zilnică și nocturnă.

În conformitate cu Regulamentul privind restaurarea naturii, domeniul de aplicare al monitorizării este limitat la speciile de polenizatori sălbatici. Din acest motiv, albinele melifere (*Apis mellifera*) sunt excluse din domeniul de aplicare al regulamentului delegat. Albinele melifere sunt gestionate în principal de oameni, iar prezența lor în sălbăcie este limitată. Ar fi dificil și prea împovăraător să se facă distincția între populațiile de albine gestionate și populațiile de albine sălbatice pe teren.

Speciile alogene polenizatoare sunt specii introduse în afara ariei lor de extindere naturală. Ele nu contribuie la comunitățile indigene de polenizatori și pot reprezenta chiar o amenințare. Statele membre pot include specii alogene de polenizatori în domeniul de aplicare al monitorizării, cu scopul de a îmbunătăți supravegherea răspândirii acestor specii. Cu toate acestea, speciile alogene de polenizatori sunt excluse din evaluarea tendințelor în ceea ce privește abundența și diversitatea polenizatorilor.

1.3.4. Identificarea speciilor

Regulamentul privind restaurarea naturii impune colectarea de date privind abundența și diversitatea speciilor de polenizatori în toate ecosistemele. Acest lucru necesită identificarea exemplarelor observate și capturate la nivel de specie.

Regulamentul delegat oferă flexibilitate statelor membre în ceea ce privește metodele de identificare a speciilor. Metodele ar trebui să fie dovedite științific. Pentru parcurgerea de

transecte, ponderea exemplarelor identificate direct pe teren va crește pe măsură ce crește capacitatea experților.

1.3.5. Selectarea punctelor de monitorizare

O monitorizare eficientă din punctul de vedere al costurilor necesită un efort minim de colectare a datelor adecvate pentru evaluarea progreselor înregistrate în direcția atingerii obiectivelor stabilite la articolul 10 alineatul (1) din Regulamentul privind restaurarea naturii. Metoda prevăzută în regulamentul delegat se bazează pe monitorizarea polenizatorilor într-un număr minim de puncte care sunt reprezentative pentru întregul teritoriu al unui stat membru. Pentru a asigura acest lucru, selectarea punctelor de monitorizare trebuie efectuată în mod aleatoriu pe întreg teritoriul. În caz contrar, în procesul de colectare a datelor s-ar introduce distorsiuni, ceea ce ar face ca evaluarea bazată pe astfel de date să nu fie fiabilă. Selectarea punctelor prin eșantionare aleatorie este un principiu esențial pentru obținerea unei metode de monitorizare solide din punct de vedere statistic.

Eșantionarea stratificată a punctelor de monitorizare se aplică prin împărțirea întregului set de puncte potențiale de eșantionare de pe teritoriul terestru al unui stat membru în straturi (diferențiate în funcție de principalele tipuri de ecosisteme și de regiunile biogeografice), care trebuie să fie reprezentate în mod corespunzător în procesul de selecție a punctelor.

Numărul minim de puncte de monitorizare din fiecare stat membru a fost calculat printr-un proces științific solid bazat pe analiza literaturii de specialitate, analiza datelor de monitorizare în condiții reale și a datelor generate de un model informatic, analiza puterii statistice și evaluarea experților. Abordarea în materie de modelare a evaluat relația dintre numărul de puncte de monitorizare, puterea statistică de a detecta un anumit nivel de modificare a abundenței speciilor comune de polenizatori și cerința de a colecta un număr suficient de observații pentru a calcula abundența pentru cel puțin 30 % dintre specii.

Calculul a fost efectuat separat pentru fiecare stat membru, întrucât Regulamentul privind restaurarea naturii stabilește un obiectiv obligatoriu din punct de vedere juridic pentru polenizatori la nivel național. Principalii factori care au determinat numărul minim de puncte de monitorizare au fost bogăția speciilor și eterogenitatea acoperirii terenurilor într-un stat membru – doi factori care variază substanțial de la un stat membru la altul. Dimensiunea țării a avut un impact limitat și indirect, în condițiile în care a afectat bogăția speciilor sau eterogenitatea acoperirii terenurilor. Acesta este motivul pentru care este necesar un număr rezonabil de puncte și în statele membre de mici dimensiuni. Acest lucru se aliniază la principiile științei statistice: factorul principal pentru determinarea dimensiunii unui eșantion (și anume, numărul minim de puncte) dintr-o populație statistică (adică întregul teritoriu al unui stat membru) este variabilitatea populației (și anume, gradul în care parametrii relevanți variază în cadrul populației), mai degrabă decât dimensiunea eșantionului în raport cu populația.

Metoda definește un punct de monitorizare ca fiind un pătrat de 2 km/2 km centrat pe un punct al grilei principale LUCAS⁷. Acest lucru oferă suficientă flexibilitate statelor membre pentru a poziționa efectiv un transect de 1 km sau o capcană luminoasă în cadrul unui punct de monitorizare. Grila LUCAS, consacrată și utilizată pe scară largă, a fost aleasă pentru a standardiza și a facilita procesul de eșantionare aleatorie stratificată în statele membre. Informațiile privind acoperirea și utilizarea terenurilor sunt ușor accesibile pentru această grilă.

Sunt stabilite distanțe minime între punctele de monitorizare pentru a se asigura că acestea sunt bine repartizate pe teritoriul unui stat membru.

⁷

[Studiul-cadru privind utilizarea și ocuparea terenurilor.](#)

Regulamentul delegat prevede o listă de criterii opționale de excludere pe care statele membre le pot utiliza pentru a exclude locațiile în care monitorizarea ar putea fi prea împovăraătoare sau imposibil de realizat (puncte de monitorizare îndepărtate sau inaccesibile).

Regulamentul delegat prevede, de asemenea, că punctele de monitorizare nu ar trebui modificate în cursul unei perioade de evaluare – acest lucru este fundamental pentru a evita orice eventuale distorsiuni. Acesta stabilește norme clare pentru înlocuirea unui punct de monitorizare selectat în cazul în care acesta devine ulterior inaccesibil.

Având în vedere că un procent ridicat de terenuri se află în proprietate privată, este important ca statele membre să stabilească o cooperare cu proprietarii și administratorii de terenuri pentru a facilita desfășurarea activităților de monitorizare a terenurilor private.

1.3.6. Protocoale pentru colectarea datelor pe teren

Pentru polenizatorii activi pe timp de zi (și anume, albinele, sirfidele, fluturii și moliile active pe timp de zi), parcurgerea de transecte reprezintă metoda cea mai eficientă din punctul de vedere al costurilor pentru colectarea datelor de pe teren pentru o analiză standardizată a tendințelor. Pentru a evita distorsiunile statistice, o cerință-cheie este standardizarea protocolului de colectare a datelor în ceea ce privește spațiul (amplasarea și lungimea traseului transectului și spațiul de observare în jurul unui observator) și timpul (durata observării pe traseul transectului). În plus, pentru a se asigura cantitatea și calitatea adecvate ale datelor colectate, ar trebui să se facă parcurgeri separate de transecte pentru albine, sirfide și fluturi în combinație cu moliile active pe timp de zi, deoarece acestea diferă în ceea ce privește aspectul și comportamentul, ceea ce îngreunează monitorizarea corespunzătoare de către un observator a mai multor grupuri deodată.

Pentru moliile active pe timp de noapte, capcanele luminoase reprezintă metoda cea mai eficientă din punctul de vedere al costurilor de colectare a datelor de pe teren pentru o analiză standardizată a tendințelor. În ceea ce privește parcurgerea de transecte, spațiul (poziția unei capcane luminoase) și timpul (frecvența și intervalul de timp dintre perioadele active ale unei capcane luminoase) ar trebui standardizate în protocolul de colectare a datelor. Pentru a evita distorsiunile statistice, este important să se standardizeze proiectarea capcanelor luminoase, ținând seama, în același timp, de necesitatea adaptării la condițiile de lumină din latitudinile nordice.

Monitorizarea speciilor rare de polenizatori va fi efectuată prin vizite specifice pe teren în locuri cunoscute. Aceasta se va limita la speciile evaluate ca fiind critic periclitare în conformitate cu lista roșie a UE și/sau cu listele roșii naționale ale speciilor amenințate.

1.4. Simplificarea, reducerea sarcinii și raportul cost-eficacitate

Metoda de monitorizare prevăzută în regulamentul delegat este concepută pentru a asigura o măsurare solidă din punct de vedere științific a populațiilor de polenizatori și a diversității acestora, reducând în același timp la minimum atât sarcina administrativă, cât și costurile de punere în aplicare pentru statele membre.

Deși polenizatorii cuprind zeci de mii de specii din numeroase grupuri taxonomice de insecte, metoda limitează domeniul de aplicare al monitorizării la patru grupuri taxonomice: albine, sirfide, fluturi și moli (excluzând micro-moliile). Pentru aceste grupuri, capacitatea de monitorizare există deja sau poate fi construită pe termen scurt într-un mod eficient din punctul de vedere al costurilor. Pentru a reduce și mai mult sarcina statelor membre, sunt incluse numai speciile mai mari de moli, deoarece identificarea lor poate fi facilitată de recunoașterea imaginii și de inteligența artificială.

Pentru a limita sarcina statelor membre, metoda instituie un regim specific de monitorizare a speciilor rare de polenizatori. Speciile rare de polenizatori trebuie monitorizate prin vizite specifice pe teren în locuri cunoscute, care sunt mai eficiente din punctul de vedere al utilizării resurselor decât includerea lor în regimul de eșantionare aleatorie stratificată pentru selectarea punctelor instituit pentru speciile comune. Această alegere metodologică permite reducerea la minimum a numărului de puncte de monitorizare pentru speciile comune. În plus, pentru a reduce și mai mult sarcina statelor membre, numărul de specii rare care trebuie monitorizate este limitat: monitorizarea specifică este obligatorie numai pentru speciile critic periclitate, iar statele membre pot limita acest număr la 15.

Regulamentul delegat oferă statelor membre o marjă largă de adaptare a metodei în funcție de nevoile și caracteristicile lor specifice.

- Acesta permite statelor membre să definească numărul de puncte de monitorizare pentru speciile comune, stabilind, în același timp, un număr minim de puncte pentru fiecare stat membru. Numărul minim reprezintă limita inferioară a efortului de eșantionare care trebuie depus pentru a obține o cuantificare solidă din punct de vedere statistic a tendințelor în ceea ce privește abundența și diversitatea polenizatorilor. Acest minim permite colectarea adecvată a datelor privind abundența doar pentru 30 % dintre specii.
- Statele membre pot exclude locațiile îndepărtate sau inaccesibile dintr-un eșantion aleatoriu de puncte de monitorizare.
- Statele membre pot utiliza puncte de monitorizare prestabilite dacă punctele respective au fost selectate în conformitate cu normele de selecție a punctelor prevăzute în regulamentul delegat.
- Statele membre au flexibilitatea de a defini perioada anuală de observație și condițiile optime de mediu pentru studiile pe teren în această perioadă.
- Statele membre au, de asemenea, flexibilitatea de a poziționa traseul transectului și capcanele luminoase în cadrul unui punct de monitorizare și de a determina proiectarea optimă a capcanelor luminoase.

Aspectele de mai sus ale metodei de monitorizare reduc la minimum cerințele tehnice, precum și sarcina administrativă și logistica în statele membre, asigurând abordarea cea mai eficientă din punctul de vedere al costurilor pentru a atinge obiectivul stabilit în Regulamentul privind restaurarea naturii.

1.5. Sprijinirea statelor membre în punerea în aplicare a regulamentului delegat

Comisia a realizat investiții semnificative pentru a ajuta statele membre să își consolideze capacitățile și să se pregătească pentru punerea în aplicare a metodei de monitorizare.

Proiectul SPRING a oferit sprijin adaptat statelor membre pentru consolidarea capacității administrative și tehnice de punere în aplicare a metodei de monitorizare, în timp ce proiectul STING+ include un serviciu de asistență tehnică pentru autoritățile naționale care să faciliteze implementarea acesteia.

În prezent, Comisia sprijină formarea observatorilor pe teren pentru monitorizarea polenizatorilor și identificarea speciilor de polenizatori prin intermediul proiectelor EPIC⁸ (EPIC – albine, EPIC – muște și EPIC – fluturi).

⁸ [Cursuri europene privind polenizatorii.](#)

Comisia sprijină, de asemenea, dezvoltarea instrumentelor taxonomice necesare pentru monitorizarea polenizatorilor prin proiectele ORBIT⁹ și Taxo-Fly¹⁰, precum și prin proiectele TETTRIs¹¹ și MAMBO¹² din cadrul programului Orizont Europa.

1.6. Costurile estimate pentru punerea în aplicare a regulamentului delegat

Costul anual pentru punerea în aplicare a metodei de monitorizare, astfel cum este prevăzută în regulamentul delegat, a fost estimat la 11,9 milioane EUR (la prețurile din 2024) pentru Uniune în ansamblu. Aceasta înseamnă o reducere de 33-37 % în comparație cu estimarea inițială a costurilor din evaluarea impactului¹³ care stă la baza Propunerii Comisiei de regulament privind restaurarea naturii.

Estimarea inițială a costurilor s-a bazat pe primul raport STING și a variat între 17,7 și 18,9 milioane EUR după ajustarea în funcție de inflație (prețurile din 2024).

Estimarea actualizată include costurile investițiilor în materiale utilizate pentru monitorizare, efectuarea de studii pe teren (parcurgerea de transecte, capcane luminoase și vizite specifice pe teren pentru speciile rare), identificarea exemplarelor de polenizatori în laborator și conservarea acestora, expedierea materialelor în scopuri de identificare și depozitare, formarea observatorilor, costurile generale și costurile nesalariale ale forței de muncă.

Diferența dintre estimarea inițială și cea actualizată a costurilor se datorează raționalizării și simplificării metodologiei de monitorizare. Estimarea actualizată a costurilor s-a bazat pe o metodă de monitorizare care include următoarele modificări în comparație cu metoda pentru estimarea inițială a costurilor.

- Parcurgerea de transecte este singura metodă de monitorizare a speciilor comune de albine, sirfide, fluturi și molii active pe timp de zi [în comparație cu o combinație de parcurgeri de transecte și capcane de tip tăviță (*pan traps*) luate în considerare în estimarea inițială].
- Numărul minim de puncte în care urmează să se efectueze studiile de monitorizare a fost redus (1820 față de 1988 în estimarea inițială).
- Au fost adăugate criterii pentru a permite statelor membre să excludă locațiile îndepărtate sau inaccesibile dintr-un eșantion aleatoriu de puncte de monitorizare.

Metoda de calcul utilizată pentru estimarea actualizată a costurilor a fost îmbunătățită prin:

- includerea unor elemente suplimentare care nu au fost luate în considerare în estimarea inițială, cum ar fi costurile generale, costurile pentru selectarea punctelor de monitorizare, introducerea și validarea datelor, precum și pentru conservarea exemplarelor colectate;
- o pondere mai mare de exemplare (20-50 % pentru albine și 10-20 % pentru sirfide, în funcție de regiunea biogeografică) care trebuie identificate în laborator în comparație cu estimarea inițială, în special în primii trei ani de monitorizare și în regiunea mediteraneeană, datorită diversității mai mari a speciilor în această zonă;
- decizia ca monitorizarea să fie efectuată integral de profesioniști remunerați. Integrarea științei cetățenești, care ar putea contribui la reducerea costurilor de monitorizare, nu a fost luată în considerare, spre deosebire de estimarea inițială.

⁹ <https://orbitproject.wordpress.com>

¹⁰ <https://www.helsinki.fi/en/projects/taxonomic-information-european-hoverfly-species>

¹¹ [Transformarea taxonomiei europene prin formare, cercetare și inovare.](#)

¹² [Abordări moderne pentru monitorizarea biodiversității.](#)

¹³ SWD(2022) 167 final, partea 5/12, p. 497.

În ciuda includerii acestor costuri suplimentare, metoda de monitorizare prevăzută în prezentul regulament delegat este mult mai eficientă din punctul de vedere al costurilor în comparație cu metodologia inițială prezentată în evaluarea impactului pentru Regulamentul privind restaurarea naturii. Acest lucru se datorează raționalizării și simplificării metodologiei, astfel cum se detaliază în secțiunea 1.4.

1.7. Sinergii cu alte politici

Anexa I la Regulamentul privind planurile strategice pentru politica agricolă comună¹⁴ indică faptul că tendințele în ceea ce privește polenizatorii trebuie evaluate utilizând măsuri relevante ale Uniunii pentru indicatorii privind polenizatorii. Indicatorii privind polenizatorii prevăzuți în prezentul regulament delegat sunt măsuri adecvate în acest scop.

2. CONSULTĂRI PREALABILE ADOPTĂRII ACTULUI DELEGAT

2.1. Consultarea statelor membre și a părților interesate

Statele membre și părțile interesate au fost consultate cu privire la proiectul de regulament delegat prin intermediul Grupului de lucru privind polenizatorii al Platformei UE pentru biodiversitate¹⁵ (reuniunile din 20 noiembrie 2024, 16 decembrie 2024, 19 februarie 2025 și 28 mai 2025) și al Grupului de experți pentru Regulamentul privind restaurarea naturii (reuniunea din 1 iulie 2025).

Pe baza feedbackului primit în urma acestor activități de consultare, Comisia a integrat o serie de modificări în proiectul său de regulament delegat, cu scopul de a facilita punerea în aplicare și de a reduce sarcina statelor membre, menținând în același timp soliditatea științifică a metodei de monitorizare. Modificările includ, în special, următoarele:

- reducerea substanțială a sferei de cuprindere a speciilor care urmează să fie monitorizate
- norme mai flexibile pentru selectarea punctelor de monitorizare pentru a asigura un proces de eșantionare eficient din punctul de vedere al costurilor
- utilizarea punctelor preexistente pentru monitorizare (dacă acestea respectă normele de selecție a punctelor)
- o definiție flexibilă a perioadei de observație
- parcurgerea de transecte scurtate la o lungime de 1 km și o durată de 60 de minute
- număr redus de capcane luminate în fiecare punct de monitorizare (două)
- operaționalizarea flexibilă a protocoalelor de colectare a datelor în ceea ce privește frecvența de monitorizare și condițiile optime de mediu pentru executarea acestora
- flexibilitate în poziționarea traseului transectelor
- flexibilitate în poziționarea și proiectarea capcanelor luminoase
- o abordare simplificată pentru monitorizarea speciilor rare: reducerea eforturilor pentru stabilirea prezenței speciilor rare, un număr mai limitat de specii care trebuie monitorizate și flexibilitatea de a acorda prioritate speciilor pe baza listei roșii a UE sau a listelor roșii naționale

¹⁴ [Regulamentul \(UE\) 2021/2115.](#)

¹⁵ [Platforma UE privind biodiversitatea \(E02210\).](#)

- evaluarea combinată a tendințelor în ceea ce privește populația tuturor grupurilor de polenizatori
- indicator simplificat pentru speciile rare

În plus, s-au făcut modificări suplimentare în proiectul de regulament delegat care îmbunătățesc claritatea textului juridic.

2.2. Feedback din partea publicului

Proiectul de regulament delegat a fost publicat pentru obținerea de feedback din partea publicului pe portalul „Exprimați-vă părerea” între 19 iunie 2025 și 17 iulie 2025¹⁶. În total, s-a primit feedback de la 4044 de părți interesate, inclusiv de la cetățeni ai UE (3868), cetățeni din afara UE (85), organizații neguvernamentale (23), instituții academice/de cercetare (17), organizații de mediu (12), întreprinderi (10), asociații de întreprinderi (7), autorități publice (4), organizații ale consumatorilor (1) și alte părți interesate (17).

Majoritatea covârșitoare (peste 90 %) a cetățenilor UE, a cetățenilor din afara UE, a ONG-urilor, a instituțiilor academice/de cercetare și a organizațiilor de mediu a sprijinit proiectul de regulament delegat, invitând Comisia să mențină nivelul de ambiție și elementele esențiale ale metodei de monitorizare propuse sau să le consolideze. Practic, toți respondenții din cadrul acestor grupuri de părți interesate au subliniat necesitatea urgentă de restaurare a populațiilor de polenizatori, majoritatea acestora subliniind importanța unei metode solide de monitorizare. Aproximativ un sfert dintre respondenți și-au exprimat preferința pentru o metodă de monitorizare mai ambițioasă, care ar implica un număr mai mare de puncte de monitorizare, un domeniu de aplicare taxonomic mai larg al monitorizării sau metode suplimentare sau mai intensive de colectare a datelor. Necesitatea consolidării capacităților și a investițiilor continue în formare a fost subliniată de unele părți interesate, în special de instituțiile academice/de cercetare.

Instituțiile academice/de cercetare fie au sprijinit metoda de monitorizare propusă (35 %), fie au făcut sugestii de consolidare a acesteia (41 %). Unele dintre aceste sugestii au implicat metode care se află încă în stadiul de dezvoltare. Au fost exprimate opinii diferite cu privire la utilizarea metodelor de monitorizare bazate pe ADN pentru monitorizarea per ansamblu a polenizatorilor. Unele instituții academice/de cercetare (12 %) au considerat că abordarea reținută în proiectul de regulament delegat ar putea implica costuri de punere în aplicare mai mari decât se estimase.

Întreprinderile și asociațiile de întreprinderi fie au sprijinit pe deplin metoda de monitorizare propusă (50 %), fie au propus un sistem mai simplu și mai flexibil (25 %), fie au solicitat ca schema de monitorizare să fie mai ambițioasă (19 %). Asociațiile de fermieri și proprietarii de păduri au subliniat necesitatea de a lua în considerare accesul la terenurile private, evitând perturbarea activităților lor economice sau a costurilor pentru proprietarii de terenuri, precum și necesitatea de a evita implicațiile negative ale publicării locurilor de monitorizare.

Autoritățile publice au sprijinit propunerea, subliniind, în același timp, dificultățile de monitorizare a moliilor active pe timp de noapte în zonele urbane (50 %), sugerând suficientă flexibilitate în ceea ce privește selectarea punctelor de monitorizare (25 %).

În general, feedbackul din partea publicului a demonstrat un nivel ridicat de sprijin pentru metoda de monitorizare prevăzută în proiectul de regulament delegat în rândul diferitelor grupuri de părți interesate. Feedbackul primit a indicat că metoda de monitorizare asigură un

¹⁶ https://ec.europa.eu/info/law/better-regulation/have-your-say/initiatives/14689-Regulamentul-privind-restaurarea-naturii-metoda-bazata-pe-date-stiintifice-pentru-monitorizarea-diversitatii-polenizatorilor-si-a-populatiilor-de-polenizatori_ro

bun echilibru între soliditatea științifică a metodei de monitorizare și punerea sa în practică pe teren.

3. ELEMENTELE JURIDICE ALE ACTULUI DELEGAT

Prezentul regulament delegat are la bază delegarea de competențe prevăzută la articolul 10 alineatul (2) din Regulamentul privind restaurarea naturii.

Articolul 1 stabilește definițiile.

Articolul 2 stabilește normele privind speciile de polenizatori care trebuie monitorizate.

Articolul 3 stabilește normele privind punctele de monitorizare.

Articolul 4 stabilește normele privind perioada de observație.

Articolul 5 stabilește protocolul de colectare a datelor pentru albine, sirfide, fluturi și molii active pe timp de zi.

Articolul 6 stabilește protocolul de colectare a datelor pentru moliile active pe timp de noapte.

Articolul 7 stabilește protocolul de colectare a datelor pentru speciile rare de polenizatori.

Articolul 8 stabilește normele privind identificarea speciilor.

Articolul 9 stabilește normele privind evaluarea tendințelor privind populațiile de polenizatori.

Articolul 10 stabilește normele privind evaluarea eficacității măsurilor de restaurare.

REGULAMENTUL DELEGAT (UE) .../... AL COMISIEI

din 19.9.2025

de completare a Regulamentului (UE) 2024/1991 al Parlamentului European și al Consiliului prin stabilirea unei metode științifice de monitorizare a diversității polenizatorilor și a populațiilor de polenizatori

(Text cu relevanță pentru SEE)

COMISIA EUROPEANĂ,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,

având în vedere Regulamentul (UE) 2024/1991 al Parlamentului European și al Consiliului din 24 iunie 2024 privind restaurarea naturii și de modificare a Regulamentului (UE) 2022/869¹⁷, în special articolul 10 alineatul (2) din Regulamentul (UE) 2024/1991,

întrucât:

- (1) În temeiul Regulamentului (UE) 2024/1991, statele membre trebuie să îmbunătățească diversitatea polenizatorilor și să inverseze declinul populațiilor de polenizatori cel târziu până în 2030 și, ulterior, să înregistreze o tendință crescătoare a populațiilor de polenizatori, măsurată cel puțin o dată la șase ani începând din 2030, până la atingerea unor niveluri satisfăcătoare.
- (2) Comisia trebuie să stabilească o metodă științifică pentru monitorizarea diversității polenizatorilor și a populațiilor de polenizatori („metoda de monitorizare”), care să ofere o abordare standardizată pentru colectarea de date anuale privind abundența și diversitatea speciilor de polenizatori în toate ecosistemele, precum și pentru evaluarea tendințelor populației de polenizatori și a eficacității măsurilor de restaurare.
- (3) Regulamentul (UE) 2024/1991 impune statelor membre să monitorizeze anual abundența și diversitatea speciilor de polenizatori utilizând metoda de monitorizare și să raporteze Comisiei rezultatele monitorizării.
- (4) Pentru a asigura colectarea de date de înaltă calitate și, prin urmare, o evaluare solidă din punct de vedere științific a progreselor înregistrate în direcția atingerii obiectivului de restaurare a populațiilor de polenizatori, metoda de monitorizare ar trebui să se bazeze pe principii și metode științifice consacrate. Deși este standardizată în toate statele membre, metoda de monitorizare ar trebui să ofere suficientă flexibilitate pentru a aborda condițiile de mediu locale.
- (5) Domeniul de aplicare al metodei de monitorizare ar trebui să vizeze grupurile taxonomice de polenizatori pentru care există o capacitate tehnică suficientă de monitorizare sau pentru care o astfel de capacitate poate fi creată într-un mod eficient din punctul de vedere al costurilor pe termen scurt. Domeniul de aplicare ar trebui revizuit și extins la grupuri taxonomice suplimentare de polenizatori atunci când capacitatea tehnică va crește în viitor.

¹⁷ JO L 2024/1991, 29.7.2024, p. 1, <http://data.europa.eu/eli/reg/2024/1991/oj>

- (6) Pentru a asigura un bun raport cost-eficacitate al metodei de monitorizare, ar trebui utilizată o paletă largă de abordări pentru monitorizarea speciilor comune de polenizatori și a speciilor rare de polenizatori. Speciile comune ar trebui monitorizate în puncte selectate prin aplicarea unei metode de eșantionare aleatorie stratificată. Speciile rare de polenizatori ar trebui monitorizate prin vizite specifice pe teren, deoarece tendințele privind populațiile acestor specii nu pot fi identificate prin eșantionare aleatorie stratificată într-un număr limitat de puncte de monitorizare.
- (7) Având în vedere capacitatea limitată de monitorizare a speciilor rare de polenizatori prin vizite specifice pe teren, eforturile ar trebui să se concentreze asupra celor mai amenințate specii la nivelul Uniunii sau la nivel național, iar statelor membre ar trebui să li se permită să limiteze monitorizarea la 15 specii rare de polenizatori. Numărul speciilor rare de polenizatori care trebuie monitorizate ar trebui revizuit și mărit atunci când capacitatea de monitorizare specifică va crește în viitor.
- (8) Regulamentul (UE) 2024/1991 impune statelor membre să se asigure că datele de monitorizare provin de la un număr suficient de puncte de monitorizare pentru a fi asigurată reprezentativitatea pentru întregul lor teritoriu. În acest scop și pentru a se asigura că tendința în materie de abundență și diversitate a polenizatorilor poate fi determinată cu încredere, este necesar să se stabilească un număr minim de puncte de monitorizare în care trebuie colectate date în fiecare stat membru. Acest număr minim va permite statelor membre să monitorizeze un număr mai mare de puncte de monitorizare, astfel încât să poată detecta mai bine schimbările în ceea ce privește abundența și diversitatea polenizatorilor.
- (9) Activitatea polenizatorilor este afectată de diverse condiții de mediu, care depind de circumstanțele locale. Prin urmare, monitorizarea ar trebui să se limiteze la perioadele în care polenizatorii sunt activi în etapa adultă a ciclului lor de viață. Condițiile de mediu adecvate pentru monitorizare ar trebui definite la nivel național, regional sau local, după caz.
- (10) Diversitatea speciilor comune de polenizatori ar trebui descrisă utilizând indicii de diversitate Shannon-Wiener¹⁸, un indicator acceptat pe scară largă pentru cuantificarea diversității biologice. Abundența speciilor comune de polenizatori ar trebui cuantificată prin combinarea abundenței speciilor individuale de polenizatori pentru care datele de monitorizare sunt suficiente.
- (11) Este oportun să se combine abundența și diversitatea tuturor speciilor comune monitorizate într-un singur indicator privind polenizatorii comuni, care oferă o valoare pentru fiecare stat membru pe an.
- (12) Speciile alogene, astfel cum sunt definite în Regulamentul (UE) nr. 1143/2014 al Parlamentului European și al Consiliului¹⁹, nu ar trebui să fie luate în considerare atunci când se evaluează abundența și diversitatea speciilor de polenizatori, deoarece prezența unor astfel de specii nu poate fi considerată o contribuție la comunitățile indigene de polenizatori, ci constituie mai degrabă o amenințare la adresa biodiversității.

¹⁸ Allaby, M. (2020) A Dictionary of Zoology (5 ed.). Oxford University Press, Oxford.
doi: [10.1093/acref/9780198845089.001.0001](https://doi.org/10.1093/acref/9780198845089.001.0001).

¹⁹ Regulamentul (UE) nr. 1143/2014 al Parlamentului European și al Consiliului din 22 octombrie 2014 privind prevenirea și gestionarea introducerii și răspândirii speciilor alogene invazive (JO L 317, 4.11.2014, p. 35, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2014/1143/oj>).

- (13) Întrucât indicele diversității Shannon-Wiener nu este un indicator adecvat pentru diversitatea speciilor rare, pentru a reprezenta diversitatea generală a speciilor de polenizatori, atât comune, cât și rare, este oportun să se integreze speciile rare de polenizatori în evaluarea diversității polenizatorilor prin intermediul unui indicator privind bogăția speciilor de polenizatori, și anume un indicator care combină numărul de specii rare și comune de polenizatori înregistrate într-un stat membru. Monitorizarea speciilor rare ar trebui să excludă moliile, deoarece sarcina de monitorizare nu poate fi estimată din cauza lipsei actuale de evaluări pentru molii în lista roșie.
- (14) Pentru a evalua eficacitatea măsurilor de restaurare puse în aplicare într-un stat membru, tendințele în ceea ce privește abundența și diversitatea speciilor de polenizatori ar trebui estimate în ecosistemele agricole, în ecosistemele forestiere și, respectiv, în alte ecosisteme, având în vedere că măsurile de restaurare sunt substanțial diferite în fiecare dintre aceste tipuri de ecosisteme,

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

Articolul 1

Definiții

În sensul prezentului regulament, se aplică următoarele definiții:

- (1) „albine” înseamnă speciile de Anthophila (Apoidea), cu excepția albinelor melifere (*Apis mellifera*);
- (2) „sirfide” înseamnă speciile de Syrphidae;
- (3) „fluturi” înseamnă speciile de Papilionoidea;
- (4) „molii” înseamnă speciile din următoarele familii de Heterocera: Brachodidae, Castniidae, Cimiidae, Drepanidae, Erebiidae (inclusiv Lymantriinae), Euteliidae, Geometridae, Heterogynidae, Limacodidae, Noctuidae, Nolidae, Notodontidae, Sesiidae, Sphingidae, Uraniidae și Zygaenidae, cu condiția ca anvergura aripilor să fie evaluată la 20 mm sau mai mult pe baza literaturii de specialitate;
- (5) „molii active pe timp de zi” înseamnă speciile de molii care sunt active în timpul zilei în etapa adultă a ciclului lor de viață;
- (6) „molii active pe timp de noapte” înseamnă speciile de molii care sunt active în timpul nopții în etapa adultă a ciclului lor de viață;
- (7) „grila principală LUCAS” înseamnă o variantă a grilei INSPIRE Lambert Azimuthal Equal Area 1 km (Grid_ETRS89-LAEA_1km), bazată pe sistemul de referință de coordonate ETRS89 Lambert Azimuthal Equal Area (ETRS89-LAEA), cu un centru de proiecție fix la 52°N, 10°E²⁰;
- (8) „eșantionare aleatorie stratificată a punctelor de monitorizare” înseamnă o eșantionare statistică standardizată, în care punctele de monitorizare au o probabilitate egală de a fi selectate dintr-o populație care este împărțită în subpopulații (straturi);

²⁰

<https://ec.europa.eu/eurostat/web/lucas/database/primary-data>

- (9) „regiuni biogeografice” înseamnă regiunile biogeografice enumerate la articolul 1 litera (c) punctul (iii) din Directiva 92/43/CEE²¹;
- (10) „alte ecosisteme” înseamnă alte ecosisteme decât ecosistemele agricole și forestiere care sunt agregate într-un singur strat;
- (11) „parcurea de transecte” înseamnă o metodă de colectare a datelor în care un observator parcurge un traseu prestabilit (transect) pentru a colecta date de pe teren privind speciile de polenizatori;
- (12) „perioadă de observație” înseamnă perioada anului care corespunde sezonului de zbor al mării majorității a speciilor de polenizatori;
- (13) „capcană luminoasă” înseamnă un dispozitiv care atrage specii de polenizatori în timpul nopții utilizând lumina și le capturează într-un recipient;
- (14) „perioadă de evaluare” înseamnă perioada de timp în care se evaluează progresele înregistrate în direcția atingerii obiectivului menționat la articolul 10 alineatul (1) din Regulamentul (UE) 2024/1991;
- (15) „specii alogene” înseamnă specii alogene, astfel cum sunt definite la articolul 3 punctul 1 din Regulamentul (UE) nr. 1143/2014.

Articolul 2

Specii vizate

Statele membre colectează date privind abundența și diversitatea speciilor de polenizatori din următoarele grupuri taxonomice:

- (a) albine;
- (b) sirfide;
- (c) fluturi;
- (d) molii.

Articolul 3

Puncte de monitorizare

- 1. Un punct de colectare a datelor („punct de monitorizare”) este un pătrat de 2 km/2 km centrat pe un punct al grilei principale LUCAS.
- 2. Prin derogare de la alineatul (1), statele membre pot utiliza puncte de monitorizare prestabilite, în măsura în care punctele respective au fost selectate în conformitate cu cerințele prevăzute la alineatele (4), (5) și (6).
- 3. Statele membre colectează date privind abundența și diversitatea speciilor de polenizatori în numărul minim de puncte de monitorizare stabilit în anexa I.
- 4. Statele membre selectează punctele de monitorizare prin aplicarea eșantionării aleatorii stratificate. Stratificarea se face în funcție de regiunea biogeografică și de următoarele tipuri de ecosisteme:

²¹ Directiva 92/43/CEE a Consiliului din 21 mai 1992 privind conservarea habitatelor naturale și a speciilor de faună și floră sălbatică (JO L 206, 22.7.1992, p. 7, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/1992/43/2013-07-01>).

- (a) ecosisteme agricole;
- (b) ecosisteme forestiere;
- (c) alte ecosisteme.

Pe lângă stratificarea menționată la primul paragraf, statele membre pot aplica stratificarea pe regiuni NUTS, clase de altitudine, statut de protecție sau categorii mai precise de utilizare a terenurilor sau de acoperire a terenurilor.

Numărul de puncte de monitorizare din fiecare strat este proporțional cu ponderea geografică a stratului respectiv pe teritoriul terestru al unui anumit stat membru.

5. Procedura de eșantionare aleatorie stratificată a punctelor trebuie să asigure reprezentativitatea pe întreg teritoriul național.

Distanțele dintre punctele de monitorizare trebuie să fie de cel puțin:

- (a) 10 km pentru statele membre cu un teritoriu terestru de peste 75 000 km²;
- (b) 5 km pentru statele membre cu un teritoriu terestru cuprins între 20 000 km² și 75 000 km²;
- (c) 1 km pentru statele membre cu un teritoriu terestru cuprins între 1 000 km² și 20 000 km².

Nu se impune nicio distanță minimă între punctele de monitorizare pentru statele membre cu un teritoriu terestru sub 1 000 km².

6. Atunci când aplică eșantionarea aleatorie stratificată a punctelor de monitorizare, statele membre pot exclude un punct de monitorizare dacă acesta îndeplinește cel puțin unul dintre următoarele criterii de excludere:

- (a) peste 30 % din punctul de monitorizare este lipsit de vegetație terestră;
- (b) punctul de monitorizare este situat parțial sau integral în centre urbane, aglomerații urbane sau zone periurbane;
- (c) cel puțin 30 % din punctul de monitorizare este inaccesibil din cauza prezenței infrastructurii publice sau deoarece punctul de monitorizare este situat într-o zonă publică cu acces restricționat, cum ar fi o zonă militară, o zonă de frontieră sau o zonă de vânătoare;
- (d) cel puțin 30 % din punctul de monitorizare este inaccesibil din cauză că punctul de monitorizare este situat într-o zonă privată care este o zonă de frontieră sau o zonă de vânătoare;
- (e) punctul de monitorizare este situat la o latitudine mai mare de 65°N;
- (f) colectarea datelor în punctul de monitorizare este împiedicată din cel puțin unul dintre următoarele motive:
 - (i) punctul de monitorizare este departe de cel mai apropiat drum accesibil cu autovehicule (peste 2 km) sau este separat de drum prin obstacole fizice sau naturale semnificative, ceea ce îngreunează accesul regulat;
 - (ii) punctul de monitorizare este situat pe o insulă mai mică de 50 km² sau poate fi atins numai printr-o călătorie cu vaporul de peste două ore dintr-un port cu un serviciu regulat de transport cu feribotul;
 - (iii) cel puțin 30 % din punctul de monitorizare are o pantă mai mare de 20 de grade;

- (g) punctul de monitorizare nu poate fi atribuit unuia dintre straturile menționate la alineatul (4).
7. Statele membre întocmesc o listă a punctelor de monitorizare selectate în conformitate cu alineatele (4), (5) și (6) de pe teritoriul lor („lista punctelor de monitorizare”).
- Lista punctelor de monitorizare nu trebuie modificată în cursul unei perioade de evaluare.
8. Prin derogare de la alineatul (7) al doilea paragraf, un punct de pe lista punctelor de monitorizare poate fi înlocuit în orice moment dacă se poate concluziona că îndeplinește cel puțin unul dintre criteriile de excludere prevăzute la alineatul (6). Punctele de monitorizare care sunt excluse din listă se înlocuiesc prin aplicarea eșantionării aleatorii stratificate, astfel cum se menționează la alineatele (4), (5) și (6).
9. Statele membre informează fără întârziere Comisia și Agenția Europeană de Mediu cu privire la lista punctelor de monitorizare și la orice modificare a acesteia. Agenția Europeană de Mediu pune lista la dispoziția publicului.

Articolul 4

Perioada de observație

Statele membre definesc, pentru fiecare punct de monitorizare, perioada de observație în cursul căreia se colectează date anual în conformitate cu articolele 5 și 6. Perioada de observație nu trebuie modificată în cursul unei perioade de evaluare.

Articolul 5

Protocolul de colectare a datelor pentru albine, sirfide, fluturi și molii active pe timp de zi

1. În cursul perioadei de observație stabilite în conformitate cu articolul 4, statele membre colectează date privind albinele, sirfidele, fluturii și moliile active pe timp de zi în fiecare punct de monitorizare prin parcurgerea de transecte.
2. Parcurgerea de transecte se efectuează separat pentru:
- (a) albine;
 - (b) sirfide;
 - (c) fluturi și molii active pe timp de zi.
3. Parcurgerea de transecte se efectuează în același punct de monitorizare o dată pe lună în cursul perioadei de observație, cu un interval de timp minim de trei săptămâni.
4. Prin derogare de la alineatul (3), în cazul în care condițiile de mediu menționate la alineatul (7) nu sunt îndeplinite pe o perioadă prelungită de timp care împiedică efectuarea parcurgerilor de transecte o dată pe lună, acestea pot fi efectuate mai rar decât o dată pe lună.
5. Prin derogare de la alineatul (3), statele membre pot efectua parcurgeri de transecte cu o frecvență mai mare în punctele de monitorizare în care perioada de observație

este mai scurtă de șase luni. În acest caz, intervalul minim de timp este mai mic de trei săptămâni.

6. Pentru fiecare parcurgere de transect, se înregistrează următorii parametri de mediu:
 - (a) temperatura (în °C);
 - (b) nebulozitatea (în optimi);
 - (c) viteza vântului (în m/s);
 - (d) ceața (prezență/absență);
 - (e) precipitațiile (prezență/absență);
 - (f) ora de începere (oo:mm);
 - (g) orice alți parametri relevanți care ar putea afecta colectarea datelor.
7. Parcurgerile de transecte se efectuează în condițiile de mediu în care speciile menționate la alineatul (1) sunt active în etapa adultă a ciclului lor de viață. În acest scop, în ceea ce privește parametrii de mediu enumerați la alineatul (6) literele (a)-(f), statele membre precizează condițiile în care trebuie să fie efectuate parcurgerile de transecte. Aceste condiții pot fi adaptate la circumstanțele locale și nu pot fi modificate în cursul unei perioade de evaluare.
8. Lungimea fiecărei parcurgeri de transect trebuie să fie de 1 km.
9. Se utilizează același traseu al transectului pentru albine, sirfide, fluturi și molii active pe timp de zi în fiecare punct de monitorizare. Traseul transectului trebuie poziționat integral în limitele punctului de monitorizare. Traseul transectului poate fi continu sau divizat în părți. Acesta trebuie georeferențiat și cartografiat înainte de începerea colectării datelor. Fiecare parte a traseului transectului se atribuie unuia dintre tipurile de ecosisteme menționate la articolul 3 alineatul (4) primul paragraf. Traseul transectului în fiecare punct de monitorizare nu trebuie modificat, cu excepția cazului în care devine parțial sau total inaccesibil din cauza unui caz de forță majoră.
10. Transectul trebuie să fie parcurs mergând înainte la o viteză constantă pentru un timp de observare efectiv total de 60 de minute. Timpul de observare nu include timpul necesar pentru capturarea, manipularea, identificarea sau înregistrarea exemplarelor.
11. Datele se colectează în următorul spațiu de observare tridimensional delimitat în jurul persoanei care parcurge transectul („observatorul”):
 - (a) pentru albine și sirfide: 1,5 m de fiecare parte a observatorului, 1,5 m în fața observatorului și 1,5 m deasupra observatorului;
 - (b) pentru fluturi și molii active pe timp de zi: 2,5 m de fiecare parte a observatorului, 5 m în fața observatorului și 5 m deasupra observatorului.
12. Fiecare înregistrare a unui exemplar se atribuie unuia dintre tipurile de ecosisteme menționate la articolul 3 alineatul (4) primul paragraf.

Articolul 6

Protocol de colectare a datelor pentru moliile active pe timp de noapte

1. În cursul perioadei de observație stabilite în conformitate cu articolul 4, statele membre colectează date privind moliile active pe timp de noapte în fiecare punct de monitorizare utilizând capcane luminoase.

2. Capcanele luminoase trebuie să fie active timp de o noapte pe lună în cursul perioadei de observație, cu un interval minim de timp de trei săptămâni între perioadele active ale unei capcane luminoase în același punct de monitorizare.
3. Prin derogare de la alineatul (2), în cazul în care condițiile de mediu menționate la alineatul (6) nu sunt îndeplinite pe o perioadă prelungită de timp care împiedică plasarea de capcane luminoase o dată pe lună, capcanele luminoase pot fi plasate mai rar decât o dată pe lună.
4. Prin derogare de la alineatul (2), capcanele luminoase pot fi plasate mai des decât o dată pe lună în punctele de monitorizare în care perioada de observație este mai scurtă de șase luni. În acest caz, intervalul minim de timp este mai mic de trei săptămâni.
5. În timpul perioadei active a fiecărei capcane luminoase, se înregistrează următorii parametri de mediu:
 - (a) temperatura (în °C);
 - (b) nebulozitatea (în optimi);
 - (c) viteza vântului (în m/s);
 - (d) ceața (prezență/absență);
 - (e) precipitațiile (prezență/absență);
 - (f) faza principală a lunii (lună nouă, primul pătrar, lună plină, ultimul pătrar);
 - (g) orice alți parametri relevanți care ar putea afecta colectarea datelor.
6. Capcanele luminoase se plasează în condițiile de mediu în care speciile menționate la alineatul (1) sunt active în etapa adultă a ciclului lor de viață. În acest scop, în ceea ce privește parametrii de mediu enumerați la alineatul (5) literele (a)-(f), statele membre precizează condițiile în care trebuie să fie plasate capcanele luminoase. Aceste condiții pot fi adaptate la circumstanțele din fiecare punct de monitorizare și nu pot fi modificate în cursul unei perioade de evaluare.
7. În fiecare punct de monitorizare se plasează două capcane luminoase, la o distanță de cel puțin 50 m între ele. Capcanele luminoase trebuie plasate la cel puțin 10 m de corpurile de apă și la cel puțin 50 m de sursele de lumină artificială. Acestea se plasează în așa fel încât partea superioară a sursei de lumină să se afle la o înălțime cuprinsă între 30 cm și 1 m deasupra nivelului solului. Pe o rază de 1 m în jurul fiecărei capcane nu trebuie să existe obstacole care ar putea bloca lumina capcanei.
8. Poziția capcanelor luminoase trebuie georeferențiată și cartografiată pentru fiecare punct de monitorizare înainte de începerea colectării datelor. Fiecare capcană luminoasă se atribuie unuia dintre tipurile de ecosisteme menționate la articolul 3 alineatul (4) primul paragraf. Amplasarea fiecărei capcane luminoase nu trebuie schimbată în cursul unei perioade de evaluare, cu excepția cazului în care devine inaccesibilă din cauza unui caz de forță majoră.
9. Statele membre utilizează un model identic de capcană luminoasă și un tip identic de sursă de lumină în toate punctele de monitorizare. Modelul de capcană luminoasă și timpul de sursă de lumină nu trebuie modificate în cursul unei perioade de evaluare.

Prin derogare de la primul paragraf, se poate utiliza un model diferit de capcană luminoasă și un tip diferit de sursă de lumină la latitudini mai mari de 60° N.

Sursa de lumină a fiecărei capcane luminoase trebuie să aibă o intensitate mare în gama de lumină ultravioletă și albastră (350-550 nm). Sursele de lumină trebuie întreținute în mod corespunzător, fără modificări substanțiale ale intensității luminii sau ale compoziției spectrale de-a lungul timpului.

Articolul 7

Protocol de colectare a datelor pentru speciile rare de polenizatori

1. Statele membre efectuează o monitorizare specifică a tuturor speciilor de albine, de sirfide și de fluturi care sunt evaluate ca fiind critic periclitate. În acest scop, statele membre pot utiliza Lista roșie a speciilor amenințate a UE²² sau o listă roșie națională a speciilor sau ambele.
2. Prin derogare de la alineatul (1), în cazul în care numărul de specii stabilit în conformitate cu alineatul (1) este mai mare de 15, statele membre pot limita numărul de specii care trebuie monitorizate la 15.
3. Statele membre întocmesc o listă a speciilor care trebuie monitorizate în conformitate cu alineatele (1) și (2) și o notifică Comisiei. Lista respectivă nu trebuie modificată în cursul unei perioade de evaluare.
4. Speciile de pe lista menționată la alineatul (3) sunt monitorizate prin vizite specifice pe teren, cel puțin o dată pe an, în locuri cunoscute ale speciei, pentru a se stabili prezența sau absența acestora. Statele membre pot întrerupe monitorizarea unei specii într-un anumit an după ce prezența acesteia a fost stabilită în cel puțin un loc.
5. Toate înregistrările speciilor menționate la alineatul (3) trebuie să fie georeferențiate.

Articolul 8

Identificarea speciilor

Statele membre identifică exemplarele observate sau capturate din speciile-țintă la nivel de specie utilizând metode de diagnosticare bazate pe expertiză, metode bazate pe ADN, inteligența artificială sau alte metode dovedite științific.

Articolul 9

Evaluarea tendințelor populației de polenizatori

1. Tendințele în ceea ce privește abundența și diversitatea polenizatorilor se evaluează pe baza datelor colectate de statele membre în conformitate cu prezentul regulament.
2. Pentru a efectua evaluarea menționată la alineatul (1), se calculează un indicator privind polenizatorii comuni pentru fiecare stat membru, utilizând metoda prevăzută în anexa II, și se calculează un indicator privind bogăția speciilor de polenizatori pentru fiecare stat membru, utilizând metoda prevăzută în anexa III.
3. Speciile alogene sunt excluse din domeniul de aplicare al evaluării.
4. Prima perioadă de evaluare începe la [OP: a se introduce data = 12 luni după intrarea în vigoare a prezentului regulament] și se termină în 2030. Ulterior, fiecare perioadă de evaluare ulterioară durează șase ani.

²²

https://environment.ec.europa.eu/topics/nature-and-biodiversity/european-red-list-threatened-species_en

Articolul 10

Evaluarea eficacității măsurilor de restaurare

În scopul evaluării eficacității măsurilor de restaurare în conformitate cu articolul 10 alineatul (3) din Regulamentul (UE) 2024/1991, indicatorul privind polenizatorii comuni se calculează separat pentru fiecare dintre tipurile de ecosisteme menționate la articolul 3 alineatul (4) primul paragraf.

Articolul 11

Intrarea în vigoare

Prezentul regulament intră în vigoare în a douăzecea zi de la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în toate statele membre.

Adoptat la Bruxelles, 19.9.2025

*Pentru Comisie,
Președinta
Ursula VON DER LEYEN*